

# РЕШЕНИЕ

№ 23147

гр. София, 12.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,**  
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Атанас Николов**

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8362** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ –Германия, подадена чрез адв. Г., срещу Решение № РТД 3000-1743/28.07.2021 г./32 на директора на Териториална дирекция Тракийска (закрита), с правоприменик ТД Митница П., с което е отказано освобождаването на внесеното обезпечение в размер на 1217,74 лв. като същото се задържа като плащане на дължимото вносно мито и се включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (01.05.2020 г.) до датата на събиране на дължимото мито.

В жалбата се навеждат доводи, че решението е незаконосъобразно, като са налице основания за отмяната му предвидени в чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК, както и че административният акт е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Сочи, че от страна на дружеството са представени всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките, което е и договорната стойност на същите, съобразно чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. Според оспорвания разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Счита, че митническата

администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ и крайния клиент на стоките – международна търговска верига „LIDL“, като в случая не се касае за изолирана доставка, а за едни дълготрайни търговски отношения, свързани периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. За стоките от едни и същ вид, каквито са процесните стоки за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба), независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по – ниски от митническата им стойност. Искането до съда е за отмяна на процесното решение. Претендира присъждане на разноските по делото.

Жалбоподателят, редовно уведомен, представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата и моли за отмяна на атакувания акт. Претендира присъждане на разноските по делото. Представя писмени бележки.

Ответникът – директор на ТД Митница - П., чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

СГП, уведомена, не изразява становище по основателността на жалбата.

От фактическа страна.

Не е спорно, че „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ, през 2020 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 01.05.2020г. в Митническо бюро С. от името на жалбоподателя е подадена митническата декларация с МРН 20BG003010015609R0 (л. 21) , с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р Турция, в това число за стока № 4/4 – пресни тиквички (ERGA OMNES) –5 400,00 кг. нето. Декларирана митническа стойност 7 928,43 лв., преизчислена в €/100кг на 75,07 €/100кг. Определената от Европейската комисия за дата 01.05.2020 СВС (стандартна вносна стойност) за пресни тиквички сорт (ERGA OMNES), произход от Турция е 46,40 €/100 кг. Декларираната митническа стойност 75,07 €/100кг надвишава с повече от 8 % стандартната вносна стойност, определена от Европейската комисия. Декларираната митническата стойност от дружеството е определена според договорената стойност, посочена в чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. – действително платената или подлежаща на плащане цена за стоката - във вноската си митническа декларация жалбоподателят е декларирал, че ще прилага метода по [чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013](#).

На 05.05.2020 г. дружеството-жалбоподател е уведомено с писмо рег № 32-128008, че

на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 22.05.2020 г. „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ е представило доказателства за това, на каква цена е била продадена процесната стока – 96.00 €/100 кг.

На 02.07.2020 г. с молба с вх. № 32-189457 са представени допълнителни доказателства от жалбоподателя чрез пълномощника му „Ренус България“ ООД – митническа декларация, СД по ЗДДС за данъчни периоди м. 01, 02, 03, 04 и 05.2020 г., ведно с дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от СД по ЗДДС; дневници за покупки и продажби за посочените периоди, подадени VIES декларации за осъществени ВОД за същия данъчен период.

След проверка на представените доказателства, митническите органи са приели, че по отношение на стока № 4 е налице по-висока себестойност преди продажбата, поради което продажната цена е по-ниска от цената на придобиване.

Издадено е Решение № РТД 3000-1743/28.07.2021г./32 на директора на ТД Митница П.. В решението е посочено, че не са представени удовлетворителни доказателства за наличието на предпоставки за освобождаване на обезпечението. По тази причина, с оспореното решение, на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, е отказано възстановяването на внесеното обезпечение в размер на 1217,74 лв. се задържа като плащане на дължимото вносно мито заедно със съответните лихви от датата на допускане на стоките в свободно обръщение до датата на събиране на дължимото мито.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал изслушване на ССЧЕ, изготвена от вещо лице Г. З.. След анализ на наличните по делото писмени доказателства експерта е направил заключение, че цената, която е договорена и платена от „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ за закупуване на процесната стока от Турция е 1,2767 лв./кг. или 3525,12 евро за 5400 кг. тиквички / 5400кг. x 0,6528 евро/кг./1,2767 лв./кг = 6 894,54 лв. Посочено е, че фактурата е платена на доставчика, както и че единичната цена и обща стойност съответстват на стойностите, обявени в депозирания молба за възстановяване на депозита. По отношение на въпроса дали са налице условията по чл. 70 от Регламент /ЕС/ на ЕП и на Съвета 952/2013 за определяне на митническата стойност на база договорената стойност на стоките, вещото лице е посочило, че за определяне на митническата стойност е използвана като основа договорената стойност, но дали са изпълнени условията не може да каже, тъй като това е правен въпрос.

На въпрос № 2 експертът е отговорил, че не е предоставен договор, поясняващ покупко-продажбата между турския доставчик и вносителя „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕН СМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия. Във фактура от 04.05.2020 г., издадена от жалбоподателя към клиента ЛИДЛ са продадени тиквички 5400 кг x 0,96/1,877 лв. единична цена кг. От приложена по делото калкулация вещото лице е установило, че продажната цена от 0,96 евро е по – ниска от себестойността на стоката, като жалбоподателят е пояснил, че съобразно изградените дълготрайни търговки отношения с клиента LIDL е възможно да има единични доставки с цена по – ниска от митническата стойност, но за по – дълъг период от време цената се регулира до пазарната за този вид стоки. По – нататък в заключението си вещото лице е изчислило мито, като е приело като единична цена на тиквичките 0,96 евро/кг. Съобразно Консултационния модул за прилагане на мито при тиквичките, ако декларираната вносна цена е равна на/или по – висока от 69,2 евро/100 кг., то се прилага мито 12,8 %. т.е. за 96 евро /100 кг. тиквички се прилага мито от 12,8 %, което за 5400 кг. е следното: 5400 кг. x 0,96 евро= 5184 евро или 10 139,02 лв. x 12,8 %= 1 279,79 лв. мито. В проведеното по делото съдебно заседание на 03.10.2024 г. вещото лице уточни и допълни по втори въпрос на стр. 5 от експертизата, че се е запознала с приложената калкулация и счита, че не следва да се прави корекция, тъй като е изчислила на база на продажната цена чл. 74 се използва, когато не може да бъде определена цената на търгуваните стоки, а след използване на дедуктивен метод е достигнала до същата цена, която е и покупната такава.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано вземайки в предвид, че експертът е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства и доколкото е отговорило на така поставените въпроси. Същото е компетентно и обективно изготвено.

Правни изводи:

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Правната уредба на вноса на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото чл.1, пар.1, ал.2 от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците чл.181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С разпоредбата на чл.181,

параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание чл. 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, чл.74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

С разпоредбата на чл.75 от Делегиран регламент 2017/891 са уредени правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно чл. 75, пар. 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на чл. 181, пар. 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, обаче съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в чл.74, пар. 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 2 и 3 от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза.

Спорният въпрос касае доказателствата, които трябва да се представят от вносителя е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз.

Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се до тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По силата на чл.633 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), вр. чл.144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т.83/.

В съответствие с чл.75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата, но и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т.84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Според т. 3 от диспозитива на решението на СЕС по дело C-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените пресни тиквички (ERGA OMNES).

В конкретния случай от страна на дружеството – жалбоподател не е представен писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Липсват каквито и да е други документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката. Във връзка с това съдът счита, че такива документи не могат да са тези, а именно фактура, преводни нареждания, потвърждения за заплатените суми, счетоводни записи, справки-декларации по ЗДДС и дневници за покупко-продажби. Действително, от тях може да се направи извод за наличието на валидно договорно отношение/което и не се спори по делото/, но спорно по делото е именно един от елементите на това правоотношение, като за този елемент, както е изложено и по-горе, следва да се представят допълнителни доказателства за установяването му. В тази насока обаче не са ангажирани доказателства. В този смисъл Решение № 11398/23.10.2024 г. по адм. д. № 4963/2024 г., Осмо отделение по описа на ВАС.

Не се споделя твърдението на жалбоподателя, че посоченото по-горе превишение следва да е с над 50 % съгласно цитираното решение на СЕС, което в настоящия случай не е налице предвид и заключението на СИО. Действително, в т. 90 от решението е цитирана практика на СЕС, от която следва, че разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана стойност. Но, това важи в още по-голяма степен когато тази разлика в цените се съчетава с продажба на загуба, тъй като тази продажба на загуба не е рентабилна търговска практика, както е посочено в т. 82 от същото решение.

Когато се продава на по-ниски цени от договорената стойност, т.е. в случаите когато е налице превишение до 50% е достатъчна продажба на загуба, за да породи съмнения у митническите органи, които да обосновават искане за представяне на доказателства /т. 3 от решението на СЕС и описани по-горе/. Посочените в т. 90 и 91 хипотези са различни и това не може да изключи мотивите по т. 3 от решението. Както следва от т. 91 при превишение над 50 % митническите органи не следва да зачетат автентичността на представените документи относно договорната

стойност на декларираната стоки, като е без значение, че тази автентичност не е оспорена от митническите органи – хипотеза, която е различна от тази, при която е налице превишение с до 50%. В хипотезата на т. 91 и т. 92 приложение следва да намери т. 93 - вносителят да докаже, че партидата е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

В случая, декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е 75,07 евро/100 кг, а определената от Комисията стандартна стойност при внос за деня е 46,40 евро/100 кг, което е повече от 8 % разлика между декларираната договорна стойност на внесените стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Обратно на твърдението в жалбата е, че в случая е изпълнено и последното условие за приложимост на решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на СЕС.

След като е безспорно установено, че вносителят не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, законосъобразно с оспорения административен акт митническият орган е изключил декларираната договорна стойност на партида внесени тиквички. Процесните стоки не са декларирани например като биопродукт, което да обоснове високата цена, която е заявил вносителя, напротив – в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС за пресни тиквички е посочено качество първо, а не екстра. В този смисъл е и практиката на ВАС, Решение № 10232/26.10.2023 г. по адм. д. № 2421/2023 г., Решение № 10848/09.11.2023 г. по адм. д. № 1852/2023г., Решение № 11788/29.11.2023 г. по адм. д. № 8208/2021 г. Решение № 11757/29.11.2023 г. по адм. д. № 9654/2022 г. и Решение № 11327/20.11.2023 г. по адм. д. № 7245/2022 г.; Решение № 12396/12.12.2023 г. по адм. д. № 6068/2022 г.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

**С тези мотиви, съдът**

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия срещу Решение № РТД 3000-1743/28.07.2021г./32 на директора на Териториална дирекция Тракийска (закрита), с правоприемник ТД Митница П. при Агенция „Митници“.

**ОСЪЖДА** „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия, да заплати

на Агенция "Митници" сумата от 100 /сто/ лева – разноси по делото.

**Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.**